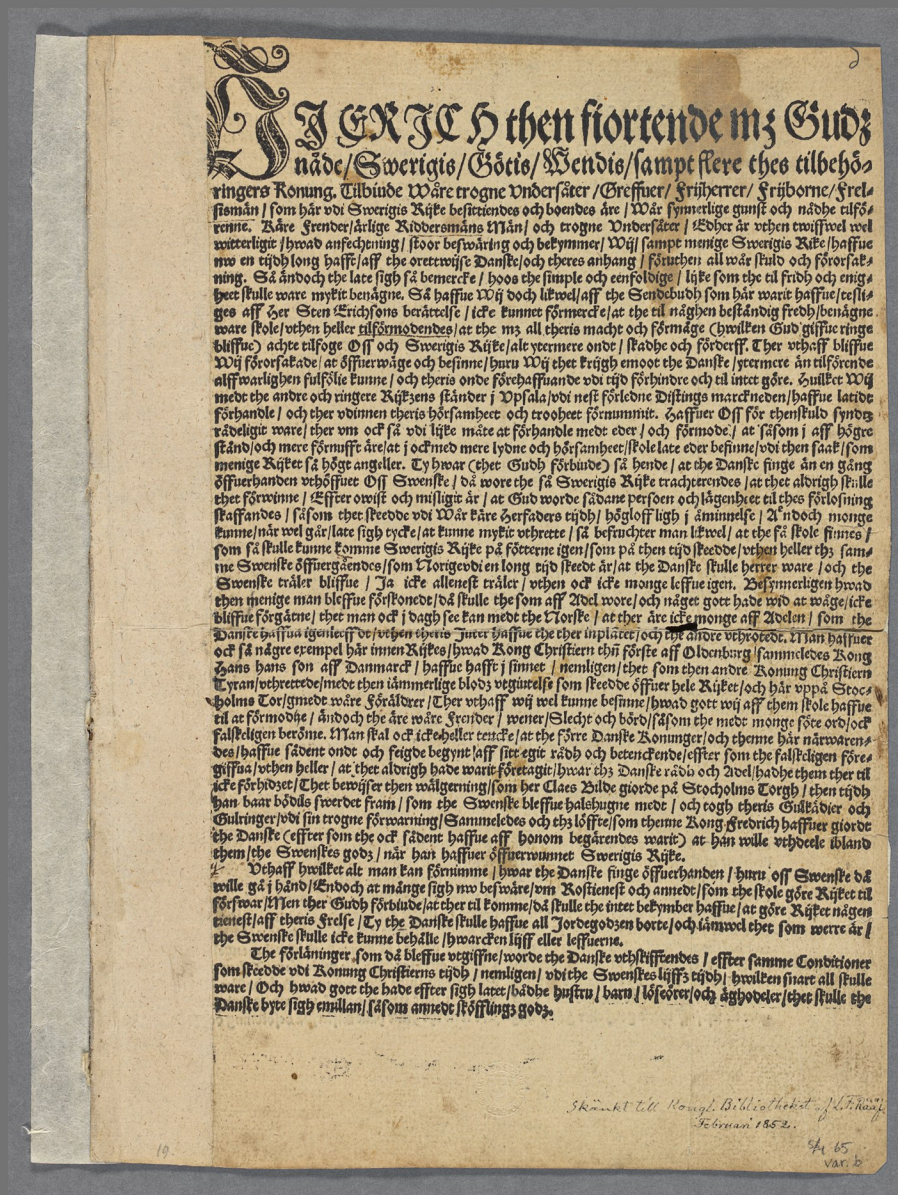

Ui Erich then Fiortende med Gudz nåde, Swerigis, Götis, ...

SOT // 82Aa 14/1 Ligg. Fol. F1700 Bland. / Kungl. förordningar - 1599 / Exemplar B

Tillkomstår 1565

Digitaliserad år 2016

National Library of Sweden

INOM HEN FIORTIENDE MÅNADENS GUDS

Nåde/Swerigis/Götis/Wendis/sampt flere thes tilbehö-
ringers Konung. Tilbiude Wäre trogne Undersäter / Gressuer / Friherrer / Friborne / Frel-
sismän / som här vdi Swerigis Rikete besittendes och boendes äre / Wår symmerlige gunst och nådhe tilfö-
renne. Käre Frender/ärlige Ridderomäns Män/ och trogne Undersäter / Edher är vthen twisswel wel
witterligit / hward ansechtning / skoor beswåring och bekymmer / Wij sampt menige Swerigis Rikete / haffue
nu en tjd long haffue / aff the orettwisse Danske / och thes anhang / föruchen all wår skuld och förorsak-
ning. Så ändoch the late sigh så bemercke / hoos the simple och eenfoldige / like som the til fridh och enig-
heet skulle ware mykit benågne. Så haffue Wij doch likwel / aff the Sendebudh som här warit haffue / testli-
ges aff her Sten Richsons berättelse / icke tunnet förmercke / at the til någhen beständig fredh / benågne
ware skole / vthen heller tilförmodendes / at the m3 all thes macht och förmåge (hvilken Gud giffue ringe
bliffue) achte tilfoge Oss och Swerigis Rikete / alt ytermere ondt / skadhe och förderff. Ther vthaff bliffue
Wij förorsakade / at öffuerwåge och besinne / huru Wij thet krigh emoot the Danske / ytermere än tilförende
allfwarlighen fulskie kunne / och thes ondt förehaffuande vdi tjd förhindre och til intet göre. Hvilket Wij
medt the andre och ringere Riktens ständer i Upsala / vdi nest förledne Distings marceneden / haffue latide
förhandle / och thes vdiinnen thes hörsamheet och trooheet förnummit. Haffue Oss för then skuld synds
rådeligit ware / ther om och så vdi like måte at förhandle medt eder / och förmode / at såsom i aff högre
stånd / och mere förnuft äre / at i och med mere lydne och hörsamheet / skole late eder besinne / vdi then saak / som
menige Rikete så höge angeller. Ty hwar (thet Gudh förbiude) så hende / at the Danske sige än en gång
öffuerhanden vthöffuet Oss Swenske / då wore the så Swerigis Rikete trachterendes / at thet aldrigh skulle
thet förwinne / Effter owist och misligit är / at Gud worde sådane persoer och lågenheet til thes förlosning
skaffandes / såsom thet skeedde vdi Wår Käre Herfaders tjd / högloff ligh i åminnelse / Ändoch monge
kunne / när wel går / late sigh tycke / at kunne mykit vthrette / så befructer man likwel / at the så skole finnes /
som så skulle kunne komme Swerigis Rikete på fötterne igen / som på then tjd skeedde / vthen heller thes sam-
me Swenske öffuergåendes / som Norig vdi en long tjd skeedt är / at the Danske skulle herrer ware / och the
Swenske tråler bliffue / Ja icke allene tråler / vthen och icke monge lessue igen. Besymmerligen hward
then menige man bleffue förskonedt / då skulle the som aff Adel wore / och någet gott hade wid at wåge / icke
bliffue förgätne / thet man och i dagh see kan medt the Norige / at the äre icke monge aff Adelen / som the
Danste haffua igen eff / vthen thes Juter haffue the thet inplacet / och the andre vthrotedt. Man haffue
och så någre exempel här innen Riketes / hward Kong Christiern thet förste aff Oldenburg / sammeledes Kong
Hans hans son aff Danmark / haffue hafft i sinnet / nemligen / thet som then andre Konung Christiern
Tyran / vthrettedes / medt then iåmmerlige blodz vrgjortelse som skeedde öffuer hele Rikete / och här vppå Stoca-
holms Tor / gmedt wåre föråldrer / Ther vthaff wij wel kunne besinne / hward gott wij aff them skole haffue
til at förmodhe / ändoch the äre wåre Frender / wener / Slecht och börd / såsom the medt monge föte ord / och
falskeligen beröme. Man skal och icke heller tencke / at the förre Danske Konunger / och thes här närwårens
des / haffue sådent ondt och feigde begynt / aff siet egit rådh och betenckende / effter som the falskeligen före-
giffua / vthen heller / at thet aldrigh hade warit företagit / hward the Danske rådh och Adel / hadhe them thet til
icke förhidzet / Thet bewiiser then wålgerning / som her Claes Bilde gjorde på Stocholms Torgh / then tjd
han baar bödils swerdet fram / som the Swenske bleffue halshugne medt / och togh thes Gultädier och
Gultringer / vdi sin trogne förwaring / Sammeledes och the löffte / som thes Kong Fredrich haffue gjorde
the Danske (effter som the och sådent haffue aff honom begärendes warit) at han wille vthdeele ibland
them / the Swenstes gods / när han haffue öffuerwinnet Swerigis Rikete.

Vthaff hwilket alt man kan förnumme / hward the Danske sige öffuerhanden / huru oss Swenske då
wille gå i hand / Ändoch at många sigh nu beswåre / om Kostienest och annedt / som the skole göre Rikete til
förswar / Men thet Gudh förbiude / at thet til komme / då skulle the intet bekymber haffue / at göre Rikete någen
tienst / aff thes Frelse / Ty the Danske skulle haffue all Jordegodzen borte / och iåmwel thet som werre är /
the Swenske skulle icke kunne behålle / hward en liff eller lessuene.

The förlåningar som då bleffue vrgiffne / worde the Danske vthskiffendes / effter samme Conditioner
som skeedde vdi Konung Christierns tjd / nemligen / vdi the Swenstes liffz tjd / hwilken snart all skulle
ware / Och hward gott the hade effter sigh latet / bådhe hustru / barn / löseörer / och åghodeler / thet skulle the
Danste byte sigh emellan / såsom annede sköfflings gods.

Skänkt till Kongl. Bibliothekist af L. Th. K. K.
Februari 1852.

NE

Sådan alt / thet som eders / sampt menige Swerigis Riktes skade är / förorsaker Oss / at förmanne
 eder / til at betencke edher egghen welfärd / och ihugkomme och besinne / huruledis i (Så mykit edhert stånd
 Tressuer) sådent förekomme och affskaffe måtte / nemligen genom eder trooheet / flit / och tilbörliche tjenst / som
 eder bör bewijse edert Fädernes land / och icke achtet therföre / at all then tjenest i göre Oss och Swerigis
 Rike / skal icke komme edher sielss så wel som Oss och Riket til godhe / och at i ther til föge plichtige ware
 skole / Effter thet Wij kunne Oss icke nog sampt beklage / at så offte Wij vdi egen Konglige person / haffue
 varit tilstådes på någon Mustrung / så ock när Wij medt några andre / haffue Mustre latit / haffue Wij
 sedt och förfarit / at Oss och Swerigis Rike icke seer then tjenest / som tilbörlichen / och Oss loffuedt och
 tillsagt är / och ändoch at en part haffue wäl hafft the Karler och häster / som tienlige haffue waret / Så haffue
 the doch icke hafft thet taal fult / som them holle borde / Somme haffue ock wel hafft taalet fult / men icke
 the harnest och hester / som thet sigh höffdes / thet vthaff hoopen är bliffuit fast förswaget / och alle vns
 koster landet på Oss allene. Så giffue Wij edher sielssue til at betencke / huru thet kan ware Oss läghligt / at
 hälle vntkosten för idher allesammens / och at i slett intet skole göre til saken / All then stund at i haffue ock
 mykit gott här vthaff Riket / både thet som eder sielssue tilkommer / och thet som edher aff Cronen är för
 lånt etc. Och må i wel tencke / at hwarcken Wäre Föräldrer / framledne Swerigis Konger / eller Wij haffue
 i then acht vphögt eder / och edre Föräldrer / medt Adelsstånd / sampt andre högre willkor och frubeter / opå
 thet i therföre skole ware fåsenge / och sittie allene / och haffue gode dager / vthen mere för thet / at i edert Fä
 dernes land / med råd / dåd / hielp och tilbörlich tjenest / icke skole förlathe / Ther vthaff sigh ock förorsak
 ket haffuer / at the som sigh manligen bewijst haffue / mere fordeel och willkor i förtiden / och än nu / haffue
 bekommit / icke allene för sigh / vthan ock för sine barn och effterkommende / Wil för then skul thet ock
 ther aff folie / at the som sådent försinne och icke achte / kunne icke heller holles vdi thet anseende / och then
 myndigheet / som theris föräldrer haffue varit för them / Endoch the vthaff stoor zerkumpst och slechte
 ware kunne / Ty ther som the icke wele erffue then dygd / såsom theris föräldrer hafft haffue / så stelle the
 sigh / like som the vthaff them ingen herkumpst hadde / och för then skuld vdi theris arff medt rätte icke
 sittie borde / hwilket Oss förhoppes / at ingen then / som någon Adels dygd vdi sigh haffuer / wil sigh i så
 måtte late skylligh besinne / vthen fast heller thet effter trachte / huru han sine föräldrers ähre / namn / och
 anseende / genom sin dygd / må förnere och förbättre / än at han sigh i så måtte förringe och förwerre skulle.

NE

No

NE

I wele ock så betencke / at i äre thet för Gudh och hele werlden skyllige ock plichtige til / för ty / för
 vthen thet / at offuet hele Christenheten är Adelen plichtigh / at tiene O' ffuerheten / vdi alle måtte / emoot
 theris fiender / Så är thet nog sampt vdi Swerigis lagh förmålt / at hwilken sitt gods wil frelst haffue
 han skal gör thet tjenest aff / och ändoch en part then Artikel wrongwölligen vhejde / menendes / at the
 skulle gelle alle frelsmän til / som vdi lagen eenfolligen / om the nykompne och fattige frelsmän be
 röres / at the icke skole holle mere än en hest och Ruffhing etc. Så är thet doch icke lagzens mening / all
 then stund thet vdiinnen icke förmåles / at the som monge gods / och frelse lenge nutich haffue / skole haffue
 samme welkor / haffue icke heller i några hundrede år varit effterlatit / vthen the haffue altidh giordt /
 effter som the haffue hafft gods / och förläninger til / Thet kan ock hwar åhrlich man wel besinne / hwadh
 rettwiis lagh thet ware skulle / at then som hadde hundrede Gårder / skulle icke holle mere tjenest / än en fattig
 bonde / som nyss til frelse kommen wore / vthen thet är meningen / at then allerringeste frelsmän / skal holle
 en häst / och then andre så mykit mere / som han hadde mere godzen til. Therföre är vthi the förre Konun
 gers Wäre föräders tidher / sampt Wäre käre zersäders (saligh och högloffligh i hugkommelse) monge
 Reccesser giorde / therudinnan Adelen haffuer loffuedt en högre och tilbörlich Rostienest at hälle / såsom the
 vdi högzembelte Wäre käre zersäders tidher seede / thet vthloffuedt bleff / at en hest aff hwarie hundrede
 marc rante / hålles skulle. Och wore än då alle warer på thet dyreste / som då galt / förslagne. Men effter thet
 en part aff Adelen och frelset / sigh någherledes thet om beswäredhe / Så haffue Wij sedhen Wij äre
 kompne til Regimentet / offte medtedher latit förhandle / både vdi Jönköping / Stockholm / och Upsala /
 och altidh samme tjenest latedt förringet / så at the nu icke mere skole hälle aff arffuegodzen / än en häst
 aff hwarie Tryhundrede marc / Endoch alle warer dubbelt ringere förslagne äre / än som the nu gelle /
 I thet förhopp / at effter Wij samme Rostienest så mykit förringet haffue / at Wij skulle then til fyllest
 bekomme / Effter som i Oss medt Bress och Segel / loffuedt och tillsagde haffue / Och ändoch en part
 wel haffue giordt til saken / hwad som them haffuer bordt / så finnes doch likwel monge / som icke haffue
 fulfölgt / thet som the i så måtte / medt theris Bress och Segel / haffue vthloffuet / Vthen thet som besold
 ning haffuer wancket / då haffue the hafft hester nogh / men thet som man skulle haffue Riktzens tjenest
 vthaff / thet haffue icke monge latit sigh sinne / En part haffue ock så vndendolt sigh / at the hwarcken
 göre tjenest / aff theris gods eller förläninger / icke wele the heller hälle häster / på besoldning och för pëningar.

befale
 edher
 til ha
 tienest
 Röd
 någh
 som
 som a
 som h
 och b
 at mo
 ock v
 skeed
 ock / s
 schern
 manlig
 at tr
 som al
 någon
 Liff
 opå /
 haffue
 i swa
 som m
 och nå
 thet til
 thet for
 vthen o
 Man
 och h
 theslig
 stadhe
 welfär
 kade / at
 hwar

Handwritten signature or mark.

b

För then skuld wele Wij haffue edher nu här medt/tröghne Vnderfäter/förmant/och allfwarlighen
befaleddt / at i ther til förtentete wara wele / Så at Off och Swerigis Rikets en fulkomlig / Kostienest aff
edhers gods och förläninger skee måtte / och at i för edre egne personer / skole ware bewäpnadhe / bådhe
til hand och foot / medh icke gott Röriz / som laghen förmåler / Telligest at the hoffmän som i hälle til
tienst / måtte medt godhe häster / skottfrie harnest / och warafftige drabtygh bliffue förseedde / och före
Rödr hoos Sadelen medt Glaffneret / like som Wäre hengstridere före / Item at the och måtte haffue
någheit på hästen medt / och icke aldeles blotte ware / För ty i kunne wel sielffue besinne / at Adels stånd /
som i tilkallde äre / kressner / at i vdi then måtte / någheit bättre äre förseedde / än andre gemene hoffmän /
som aff thet stånd icke äre / och thet som i / och edert folck / bliffue vdi så måtte wel vthrustedhe
som här om nu berördt är / då kunde både i / och edre tienere / til löff och lekamen siden thet säkrere ware /
och bättre förwardede bliffue / när thet emoot fienderne gelle skulle / Effter edher är och icke owitterligit /
at mongen sinuck och dugligh Karl / är kommen om halsen och skoten worden / så wel aff fienderne / som
och vnder tiden / aff edert folck / för the swage och ringe harnest skuld / som the förde haffue / hwilket icke
skedd hadhe / om the medt bättre och warafftigere Rustninger / hadhe waret förseedde. Så haffue the
och / som medt warafftige drabtygh äre vthrustede / icke heller behoff / at ware medt / på alle sinä tugh och
schermysler / som sigh offtest tildraghe pläge / vthen allenest / när som thet medt weldige hopen i marken
manligen och för allfware gelle skal / och sättie in på fienderne / thet som en hoop footfolck wore / til
at tränne thetis slachordnung / thet aff intet litet gagn och fölie pläger / at man är så wjdt kommen / effter
som alle krigzförständigige thet om måtte medgiffue. Så wele Wij Off thesligeste försee / at thet som i ellieft
någen flit anwende wilde / då kunde i sådane Rustninger wel bekomme / och edher bestyre lache / anten ifrån
Lijffland / eller ännestades / thet the äre tilfångz / Och hwar i än måtte göre thet en gång / någen bekostnet
opå / då är thet en sådane ware / som icke förnötes / eller letteligen förderffues / vthen i kunne både sielffue
haffue thet nytte vthaff / så lunge i leffue / och edher barn och effterkommende / kunne them thesligeste brude /
i framtiden effter edher. När som Wij och säge / at i wilde edher late hörsamme besinne / och beslüte til thet
som menige Rikets wälfärd opå geller / då bliffue Wij thet aff förorsakede / at bewijse edher Wår gunst /
och nådige wilie / effter som the thet bekenne moste / som sanningen kår haffue / at Wij haffue them latide
thet til godhe ämne / som sigh troligen och welwilligen / haffue / effter Wår befallning / latide besinne / til
thet som Swerigis Rikets wälfärd tilkommer / icke allenest medt godh lön / vnderhåld / och förläninger /
vthen och så förseedt them / medt arff och eghet / til ewerdelig ägendom / hwarföre / förmode Wår gunst /
Mån och Vnderfäter / thet Wår nödrorffige förmaning / late edher gå til sinnes / och wara medt lydne
och hörsamheet fulkommendes / hwarh Wij edher nu här medt haffue förhållendt och befallendt / såsom i
thetligeste / effter Swerigis besreffne Lagh / och thet löffe / som i Off gjorde / och medt Wår Seget
stadhfest haffue / plichtige och skyllige äre at göre / effter som thetme tids lägenheet / och menige Rikets
wälfärd / och besynnerligen edert eghit gagn / thet och fordrer och kressner / thet aff Wij och warde förorsakade /
at bewijse edher Wår gunst / och nådige tilbenägenheet etc. Thet i trogne Mån och Vnderfäter /
hwar vdi sin stadh / haffue edher fulkomligen och allfwarlighen effter rätte. Gudh edher befallendes.

Datum Stockholm then 5 Aprilis. Anno etc. 1565.

Under Wårt Konglige Secret.

No

de
ei
ad gōr
velle
at

Handwritten text, possibly a signature or date, appearing as a mirror image bleed-through from the reverse side of the page.

b